



Bruxelles, den 15. september 2025
(OR. en)

12811/25

Interinstitutionel sag:
2025/0172 (COD)
2025/0176 (COD)
2025/0177 (COD)

SIMPL 101
ANTICI 112
INDEF 92
MAP 59
CSC 447
ENV 835
COMPET 868
ENT 161
MI 649
CHIMIE 78
CODEC 1258

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	29. august 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	C(2025) 3800 final
Vedr.:	MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN om anvendelsen af rammen for bæredygtig finansiering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed på forsvarssektoren

Hermed følger til delegationerne dokument C(2025) 3800 final.

Bilag: C(2025) 3800 final



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.8.2025
C(2025) 3800 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om anvendelsen af rammen for bæredygtig finansiering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed på forsvarssektoren

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om anvendelsen af rammen for bæredygtig finansiering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed på forsvarssektoren

Indholdsfortegnelse

1	Indledning	2
2	Investering i forsvarsindustrien – et bidrag til EU's modstandsdygtighed og sikkerhed	3
2.1	Forsvarsindustrien bidrager til EU's og FN's bredere mål	3
2.2	Forsvarsindustrien i forbindelse med EU's ramme for bæredygtig finansiering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed	4
3	Risikobegrænsning ved samarbejde med forsvarsindustrien	5
3.1	Internationale traktater og EU-lovgivning, der regulerer anvendelse og eksport	5
3.1.1	Overførsler (eksport) af militærteknologi og -udstyr til lande uden for EU	6
3.1.2	Overførsel af militærteknologi og -udstyr inden for EU	8
3.1.3	Overførsel af produkter med dobbelt anvendelse uden for EU	8
3.2	Risikobegrænsning i forskellige lovgivningssager under rammen for bæredygtig finansiering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed	9
3.2.1	SFDR	9
3.2.2	EU-klassificeringssystemet	11
3.2.3	MiFID II	12
3.2.4	Direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed	13
3.2.5	Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering	14
3.2.6	Benchmarkforordningen	15
4	Omsætningstærskler	15
5	Vurdering af forsvarssektorens bidrag til social bæredygtighed	16

1 **Indledning**

- (1) Denne meddelelse fra Kommissionen ("meddelelsen") har til formål at give vejledning om anvendelsen af EU's ramme for bæredygtig finansiering på forsvarsindustrien.
- (2) Bæredygtig finansiering henviser til processen med at inddrage miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) hensyn, når der træffes investeringsbeslutninger i den finansielle sektor, da det sikrer en bedre vurdering af bæredygtighedsrelaterede risici og fremmer investeringer i bæredygtige økonomiske aktiviteter og projekter.
- (3) Meddelelsen har til formål at hjælpe markedsoperatørerne med at sikre overholdelse af kravene i EU's ramme for bæredygtig finansiering i forbindelse med forsvarsindustrien. Formålet er at bidrage til at forhindre enhver unødigt forskelsbehandling af sektoren i forbindelse med investeringsbeslutninger og sikre en bedre forståelse og anerkendelse af sektorens potentiale til at bidrage til social bæredygtighed i overensstemmelse med målene i strategien for den europæiske forsvarsindustri¹ og den fælles hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030².
- (4) I meddelelsen præciseres det, at EU's ramme for bæredygtig finansiering er forenelig med investeringer i forsvarssektoren, og at oplysninger om bæredygtighed gælder horisontalt på tværs af alle industrier. Kommissionen minder om, at rammen ikke fastsætter begrænsninger for finansiering af givne sektorer, herunder forsvarssektoren, og tilskynder til, at investeringer i forsvarssektoren som i enhver anden sektor vurderes fra sag til sag.
- (5) Meddelelsen henvender sig til alle investorer og operatører, der er omhandlet i EU's ramme for bæredygtig finansiering, samt offentlige myndigheder og organer. Meddelelsen vil være særlig relevant for:
 - finansielle markedsdeltagere
 - ESG-vurderingsleverandører, dvs. juridiske personer, der udsteder ESG-vurderinger eller -scorer på et professionelt grundlag³
 - leverandører af ESG-mærker (miljømærker, nationale mærker osv.)
 - børser/indeksproducent, benchmarkudbydere, dataleverandører/certificeringsorganer osv.
- (6) Meddelelsen omhandler de tekster, der udgør EU's ramme for bæredygtig finansiering, navnlig:
 - forordning (EU) 2019/2088 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser⁴
 - delegeret forordning (EU) 2017/565 og delegeret direktiv (EU) 2017/593 om supplerende regler til direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II)⁵

¹ [Strategi for EU's forsvarsindustri](#).

² [JOIN\(2025\) 120 final](#).

³ COM/2023/314 final – 2023/0177 (COD).

⁴ EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:32019R2088>.

⁵ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A32014L0065>.

- forordning (EU) 2020/852 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 ("EU-klassificeringssystemet")⁶
- direktiv (EU) 2022/2464 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering⁷
- forordning (EU) 2016/1011 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014⁸
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1760/EU om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv 2019/1937/EU og forordning (EU) 2023/2859⁹.

2 Investering i forsvarsindustrien – et bidrag til EU's modstandsdvygtighed og sikkerhed

2.1 Forsvarsindustrien bidrager til EU's og FN's bredere mål

- (7) Den Europæiske Unions politiske mål er på bæredygtighedsområdet nøje afstemt efter De Forenede Nationers (FN's) mål. FN's mål for bæredygtig udvikling¹⁰ nævnes udtrykkeligt som et mål i den europæiske klimalov¹¹, der danner retsgrundlag for EU's grønne pagt. Den europæiske klimalov kodificerer EU's mål om klimaneutralitet senest i 2050 og anfører i betragtning 4, at dette "[faste langsigtede] mål er af afgørende betydning for at bidrage til den økonomiske og samfundsmæssige forandring, beskæftigelse af høj kvalitet, bæredygtig vækst og opfyldelsen af De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling."
- (8) FN's tekster anerkender også, at frihed, velstand og retfærdighed er umulige uden sikkerhed eller under en udenlandsk aggressors militære besættelse. FN's verdenserklæring om menneskerettigheder¹² fastslår i artikel 3, at "enhver har ret til liv, frihed og personlig sikkerhed", og i artikel 28, at "enhver har krav på en social og international orden, i hvilken de i denne erklæring nævnte rettigheder og friheder fuldt ud kan virkeliggøres". Artikel 51 i FN-pagten knæsetter retten til (kollektivt) selvforsvar: "Intet i nærværende pagt skal indskrænke den naturlige ret til individuelt eller kollektivt selvforsvar i tilfælde af et væbnet angreb mod et medlem af de Forenede Nationer, indtil sikkerhedsrådet har truffet de fornødne forholdsregler til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed"¹³.

⁶ EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:32020R0852>.

⁷ EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32022L2464>.

⁸ EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A32016R1011>.

⁹ EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>.

¹⁰ [DE 17 VERDENSMÅL | Bæredygtig udvikling](#).

¹¹ Forordning (EU) 2021/1119, [EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1](#).

¹² [De Forenede Nationers menneskerettighedserklæring](#).

¹³ Kapitel VII i De Forenede Nationers pagt – Forholdsregler over for trusler mod freden, fredsbrud og angrebshandlinger.

- (9) Ruslands uberettigede og uprovokerede angrebskrig mod Ukraine har gjort det klart, at Unionen for at beskytte disse universelle rettigheder i og uden for Unionen skal styrke og videreudvikle kapaciteten til at forsvare sig selv. Ifølge trusselsvurderinger foretaget af flere af EU's efterretningstjenester er Ruslands kapacitet til at producere militært udstyr øget kraftigt, og Rusland vil have den militære kapacitet til at teste de vestlige landes sammenhold og den reelle betydning af artikel 5 i den nordatlantiske traktat inden for de næste tre til fem år.
- (10) Det kræver fornyet fokus på forsvar og beredskab og en øjeblikkelig intensivering af indsatsen for at genoprette forsvarsberedskabet og afskrækningskapaciteten senest i 2030. I denne forbindelse skal forsvarsberedskab forstås som medlemsstaternes evne til at foregribe, forhindre og reagere på forsvarsrelaterede kriser. For at opnå et passende beredskab er det afgørende at styrke forsvarsindustriens kapacitet og beredskab, da denne industri skal sikre, at medlemsstaternes væbnede styrker har det nødvendige udstyr til at beskytte Unionens borgere. En konkurrencedygtig og modstandsdygtig forsvarsindustri i Unionen er derfor afgørende for at beskytte Europas fred og sikkerhed¹⁴. Forsvarsindustrien bidrager også i sig selv til at opfylde målene for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), som er nedfældet i artikel 42 og 46 i traktaten om Den Europæiske Union. Forsvarsindustrien er således nødvendig for at sikre militær afskrækkelse mod potentielle aggressorer og for at beskytte Unionens borgere i scenarier, der kræver det største militære beredskab, nemlig væbnet aggression. I det omfang EU's forsvarsindustri bidrager til at opfylde dette mål, bidrager den samtidig til vores fælles fred og sikkerhed i overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling nr. 16 – Fred, retfærdighed og stærke institutioner¹⁵.

2.2 Forsvarsindustrien i forbindelse med EU's ramme for bæredygtig finansiering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

- (11) Som anført i den europæiske grønne pagt "kræver omstillingen til klimaneutralitet ændringer på tværs af hele det politiske spektrum og en kollektiv indsats fra alle sektorer i økonomien og samfundet"¹⁶. Med henblik herpå hjælper EU's ramme for bæredygtig finansiering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed både virksomheder og investorer med bedre at integrere bæredygtighed i deres beslutninger, produkter, tjenesteydelser og processer.
- (12) I tråd med denne kollektive indsats, der omfatter alle sektorer, minder Kommissionen om, at virksomhederne i forsvarssektoren samt alle andre virksomheder er underlagt den generelle forventning om at blive mere bæredygtige hvad angår miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold.
- (13) Kommissionen har allerede ved flere lejligheder præciseret forholdet mellem social bæredygtighed og forsvarsindustrien. Det gælder især både forslaget til forordning om oprettelse af en retsakt om støtte til produktion af ammunition¹⁷ og strategien for den

¹⁴ [Strategi for EU's forsvarsindustri](#).

¹⁵ [DE 17 VERDENSMÅL | Bæredygtig udvikling](#).

¹⁶ [EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1](#), betragtning 25.

¹⁷ COM(2023) 237 final. Forordningen blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet som forordning (EU) 2023/1525. EUT L 185 af 24.7.2023, s. 7. Medlovgiverne godkendte samme tekst i betragtning 35.

europæiske forsvarsindustri, hvor det fremgår, at "EU-forsvarsindustrien yder et afgørende bidrag til EU's modstandsdygtighed og sikkerhed og dermed til fred og social bæredygtighed"¹⁸. På grund af dens bidrag til modstandsdygtighed, sikkerhed og fred styrker EU's forsvarsindustri bæredygtigheden.

- (14) Kommissionen bemærker, at rammen for bæredygtig finansiering er i fuld overensstemmelse med EU's bestræbelser på at lette den europæiske forsvarsindustri adgang til tilstrækkelig finansiering og tilstrækkelige investeringer¹⁹. Den indfører ingen begrænsninger for finansieringen af forsvarssektoren. EU's regler om bæredygtighedsoplysninger og -præferencer finder anvendelse horisontalt på tværs af alle industrier og gælder ikke specifikt for én bestemt sektor. I den fælles hvidbog om oplysninger om europæisk forsvarsberedskab 2030 hedder det også, at "forordningen om bæredygtig finansiering ikke er til hinder for finansieringen af forsvarssektoren"²⁰. Forsvarsindustrien behandles som enhver anden sektor, og kun "kontroversielle våben" (se afsnit 3.2.1.2) anses for at være underlagt yderligere oplysningskrav. At udelukke forsvarsindustrien som sådan ville derfor ikke være i overensstemmelse med den gældende retlige ramme.
- (15) Med hensyn til direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed omfatter det forsvarssektoren på lige fod med alle andre sektorer bortset fra, at aktiviteter, der udføres af forretningspartnere i efterfølgende led, og som vedrører produkter, der er underlagt eksportkontrol af en medlemsstat (dvs. enten eksportkontrol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 vedrørende kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse eller eksportkontrol med våben, ammunition eller krigsmateriel i henhold til national eksportkontrol), udelukkes fra due diligence-forpligtelserne, efter at eksporten af produktet er godkendt.

3 Risikobegrænsning ved samarbejde med forsvarsindustrien

3.1 Internationale traktater og EU-lovgivning, der regulerer anvendelse og eksport

- (16) Forsvarsindustrien er stærkt reguleret og er underlagt lovgivning om produktion, anvendelse og overførsel af de produkter og teknologier, den udvikler, herunder våben, i og uden for EU. Disse forordninger bidrager til at afbøde potentielle negative indvirkninger i forbindelse med anvendelsen af de produkter, der er udviklet af forsvarsindustrien, i overensstemmelse med de overordnede mål for EU's ramme for bæredygtig finansiering og EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.
- (17) I overensstemmelse med retten til selvforsvar, der er anerkendt i artikel 51 i FN-pagten²¹ og som nævnt i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr ("den fælles holdning")²², betragtning 12 i præamblen, har medlemsstaterne ret til at overføre og eksportere nødværgemidler. Kommissionen opfordrer operatørerne til at lave en konkret og individuel vurdering af

¹⁸ [En ny strategi for den europæiske forsvarsindustri](#), s. 24.

¹⁹ Strategi for EU's forsvarsindustri. side 25 boks 5: Forsvarsindustrien og EU's ramme for bæredygtig finansiering.

²⁰ [JOIN\(2025\) 120 final](#), s.18.

²¹ eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008E0944.

²² [CL2008E0944EN0010010.0001_cp 1..1 \(europa.eu\)](#).

finansieringen af en given virksomhed eller aktivitet i forsvarssektoren i forhold til bæredygtighedshensyn. Beslutninger bør træffes på grundlag af overholdelse af gældende love, traktater og risikobegrænsende processer, der er fastsat i dette afsnit.

- (18) Eksport og overførsel inden for EU af militære produkter og produkter med dobbelt anvendelse er underlagt en streng kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne. For at medlemsstaterne kan håndhæve overholdelsen af EU-lovgivningen og international lovgivning skal industrien træffe en række due diligence-foranstaltninger. Som en forudsætning for at opnå eksportlicenser skal forsvarsvirksomheder f.eks. gennemføre robuste interne kontrol- og overholdelsesforanstaltninger, der pålægges af de nationale eksportkontrolmyndigheder. Det omhyggelige tilsyn, som føres af de agenturer i medlemsstaterne, der håndhæver eksportkontrollmekanismen, udgør en vigtig del af håndteringen af den potentielle negative indvirkning på de produkter, der udvikles af forsvarsindustrien.

3.1.1 Overførsler (eksport) af militærteknologi og -udstyr til lande uden for EU

- (19) Eksportkontrol med forsendelser af våben, ammunition og komponenter hertil samt militærteknologi er reguleret gennem FUSP (retsakter vedtages på grundlag af artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union). I henhold til artikel 40 i traktaten om Den Europæiske Union berører gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ikke kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne²³. Medlemsstaterne kontrollerer gennem deres nationale systemer eksporten af militærteknologi og -udstyr (herunder våben), der er opført på Den Europæiske Unions liste over militærudstyr²⁴, i overensstemmelse med den fælles holdning. Den fælles holdning indeholder en liste over kriterier, som medlemsstaterne skal tage i betragtning ved udstedelse af eksportlicenser. Disse betingelser omfatter, bl.a. overholdelse af menneskerettighederne i modtagerlandet og bevarelse af regional fred og sikkerhed. Den fælles holdning er juridisk bindende for medlemsstaterne.
- (20) Den fælles holdning understreger forpligtelserne i henhold til traktaten om våbenhandel, som alle EU's medlemsstater er parter i, og som bl.a. fastsætter, at deltagerstaterne ikke må tillade overførsel af konventionelle våben eller af produkter, der er omfattet af traktaten, hvis overførslen ville være i strid med deres forpligtelser i henhold til foranstaltninger vedtaget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd i henhold til kapitel VII i De Forenede Nationers pagt, navnlig våbenembargoer, deres relevante internationale forpligtelser i henhold til internationale aftaler, som de er part i, navnlig dem, der vedrører overførsel af eller ulovlig handel med konventionelle våben, eller hvis de på tidspunktet for tilladelsen har kendskab til, at våbnene eller genstandene vil blive anvendt til folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, alvorlige overtrædelser af Genèvekonventionerne af 1949, angreb rettet mod civile genstande eller civile, der er under civil beskyttelse, eller andre krigsforbrydelser som defineret i internationale aftaler, som de er part i²⁵.

²³ EUT C 115 af 9.5.2008, s. 194.

²⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202501499.

²⁵ https://thearmstradetrety.org/hyper-images/file/ATT_English/ATT_English.pdf?templateId=137253.

- (21) Den fælles holdning fastsætter også forpligtelser til at nægte overførsel, hvis godkendelse ville være uforenelig med medlemsstaternes internationale forpligtelser og tilsagn, f.eks. traktaten om ikkespredning af kernevåben (1968), som alle EU's medlemsstater er parter i, og hvori det fastsættes, at medlemsstaterne hver især forpligter sig til ikke direkte eller indirekte at overføre nukleare våben eller sprænglegemer, og som præciserer denne forpligtelse som grundlag for at nægte relevante eksportlicenser²⁶, samt andre traktater. Brugervejledningen til den fælles holdning²⁷ indeholder en omfattende, men ikkeudtømmende, liste over traktater, der skal tages i betragtning, inden en eksportlicens tildeles²⁸.
- (22) Brugervejledningen indeholder en række mekanismer, som medlemsstaterne kan indføre for at tage højde for eventuelle problemer vedrørende reeksport og endelige brugere, såsom de minimumsoplysninger, der skal være indeholdt i en slutbrugerattest. De omfatter bl.a. "eventuelt en klausul om slutbrug og/eller ikkegenudførsel" og en mulighed for medlemsstaterne for at medtage "en klausul med forbud mod genudførsel af de varer, der er omfattet af slutbrugerattesten". Metoden i brugervejledningen samt de internationale aftaler, den henviser til²⁹, fungerer som standarder, som medlemsstaternes myndigheder skal anvende ved vurdering af virksomhedernes adfærd i sektoren.
- (23) Brugervejledningen omfatter også frivillige faciliteringsmekanismer til at fremme konvergens og lette beslutningstagningen i forbindelse med eksport af militærudstyr eller -teknologi, der finansieres og produceres i fællesskab. Det generelle vejledende princip bør være, at de EU-medlemsstater, der samarbejder om i fællesskab at udvikle militærudstyr eller -teknologi, på grundlag af risikovurderinger i overensstemmelse med kriterierne i den fælles holdning og gensidig tillid, medmindre de beslutter andet, skal facilitere eksporten af dette udstyr eller denne teknologi til lande uden for EU, forudsat at eksporten ikke underminerer deres direkte eller nationale sikkerhedsinteresser eller deres internationale forpligtelser (vedrørende handel med militærudstyr eller -teknologi). For at fremme konvergens og lette beslutningstagningen i forbindelse med eksport af militærudstyr eller -teknologi, der finansieres og produceres i fællesskab, opfordres de deltagende medlemsstater til at rådføre sig med hinanden om risikovurdering af mulige eksportdestinationer og slutbrugere for at sikre en vellykket gennemførelse af det fælles projekt. I forbindelse med vedtagelsen af dette fælles princip planlægger de at etablere en ramme for gennemførelse af høringer, hvis det er nødvendigt.
- (24) EU-Rådets Undergruppe vedrørende Eksport af Konventionelle Våben (COARM) bidrager til gennemførelsen af EU's fælles holdning, bl.a. ved at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne om afslag og om følsomme destinationer. EU bidrager til at skabe gennemsigtighed om våbeneksport ved at udveksle data om

²⁶ Artikel 2, stk. 1b.

²⁷ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6881-2025-INIT/en/pdf>.

²⁸ Det omfatter traktater og internationale instrumenter (ordninger) vedrørende anvendelse og/eller oplagring og/eller eksport og overførsel af militærudstyr og -teknologi, såsom (men ikke begrænset til): Australiengruppen, missilteknologikontrolregimet, Zanggerkomitéen, Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale, Wassenaararrangementet og Haagadfærdskodeksen mod spredning af ballistiske missiler (bilag III (til kapitel 2, afsnit 6).

²⁹ Såsom Wassenaararrangementet: "End User/End Use Controls for Exports" (kontrol af slutbruger/slutbrug ved eksport).

våbeneksport hvert år i en database, der forvaltes af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)³⁰.

3.1.2 Overførsel af militærteknologi og -udstyr inden for EU

- (25) Overførsler inden for EU er også reguleret ved direktiv 2009/43/EF³¹ om overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Unionen, som fastsætter en række kriterier, som medlemsstaternes myndigheder skal overveje, inden de giver tilladelse til overførsel af forsvarsmateriel eller -teknologi. Disse omfatter f.eks. processer til at undgå eventuel omdirigering af forsvarsrelaterede produkter. I direktivet fastsættes også et krav om, at medlemsstaternes eksportmyndigheder en gang hvert tredje år skal vurdere modtagerlandets overholdelse af de eksportbegrænsninger, der er fastsat i overførselstilladelsen³².

3.1.3 Overførsel af produkter med dobbelt anvendelse uden for EU

- (26) Kommissionen minder om, at kontrollen med eksport af produkter med dobbelt anvendelse er underlagt EU-lovgivningen og er underlagt en anden forvaltning end eksport af militære produkter. Ved forordning (EU) 2021/821 blev en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel af produkter med dobbelt anvendelse indført³³.
- (27) I 2019 fremsatte Kommissionen henstillinger³⁴ om interne programmer til sikring af overholdelse af kontrol af handel med produkter med dobbelt anvendelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 for virksomheder, der beskæftiger sig med eksport, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse³⁵. Virksomheder, der søger visse licenser, bør indføre interne overholdelsesmekanismer, der dækker følgende aspekter, som også kan bruges som skabelon for finansielle operatører, der skal vurdere relevante virksomheders due diligence: den øverste ledelses forpligtelse til overholdelse, organisationsstruktur, ansvar og ressourcer, uddannelse og kendskabsopbygning, screeningproces og procedurer for transaktioner, performancegennemgang, revision, rapportering og korrigerende tiltag, registrering og dokumentation samt fysisk sikkerhed og informationssikkerhed.

³⁰ [Database forvaltet af EU-Udenrigstjenesten](#).

³¹ [CL2009L0043EN0020010.0001.3bi_cp 1..1](#), punkt 7.1.

³² Kapitel III, artikel 9.

³³ [Publikationskontoret \(europa.eu\)](#).

³⁴ Kommissionens henstilling (EU) 2019/1318 af 30. juli 2019 om interne programmer til sikring af overholdelse af kontrol af handel med produkter med dobbelt anvendelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009.

³⁵ [EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1](#).

3.2 Risikobegrænsning i forskellige lovgivningssager under rammen for bæredygtig finansiering og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

3.2.1 SFDR

- (28) SFDR er en gennemsigthedsramme, der fastsætter, hvordan finansielle markedsdeltagere i EU skal offentliggøre bæredygtighedsoplysninger³⁶. SFDR er udformet med henblik på at give investorer mulighed for at foretage en korrekt vurdering af, hvordan bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningsprocessen³⁷, og sikre en større indsigt i finansielle produkters mulige negative indvirkning på bæredygtigheden. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 supplerer SFDR med reguleringsmæssige tekniske standarder. Den indeholder f.eks. krav om, at finansielle formidlere skal forklare, hvordan et finansielt produkt med et bæredygtighedsmål (dvs. offentliggørelse i henhold til artikel 9 i SFDR) ikke i væsentlig grad skader målene for bæredygtige investeringer. I disse tilfælde skal de finansielle markedsdeltagere beskrive, hvordan de tager højde for de negative indvirkninger i tabel 1 i bilag I og eventuelle relevante indikatorer i tabel 2 og 3 i nævnte bilag.
- (29) For finansielle markedsdeltagere, der investerer i forsvarsindustrien, vil indikatorerne for de vigtigste negative indvirkninger (PAI) i tabel 1 i bilag I, som kan kræve yderligere forklaring, være PAI 10 "Overtrædelser af FN's Global Compact-principper og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder",³⁸ PAI 11 "Manglende processer og overholdelsesmekanismer til overvågning af overholdelsen af FN's Global Compact-principper og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder" og PAI-indikator 14 "Udsættelse for kontroversielle våben".

3.2.1.1 PAI-indikator 10 og 11 – Vurdering af potentielle negative indvirkninger fra forsvarsindustriens investeringer

- (30) I forordning (EU) 2022/1288 beskrives det ikke i detaljer, hvordan finansielle markedsdeltagere kan vurdere, om en investering i en økonomisk aktivitet, der bidrager til et miljømæssigt eller socialt mål, er i overensstemmelse med PAI 10 og 11 i tabel 1 i bilag I.
- (31) FN's Global Compact er en frivillig ramme for tilpasning af virksomheders aktiviteter og strategier til ti universelt accepterede principper for virksomheders ansvar, herunder principper om menneskerettigheder. I henhold til princip 1 bør virksomhederne støtte og respektere beskyttelsen af internationalt proklamerede menneskerettigheder og ifølge princip 2 sikre, at de ikke medvirker til krænkelse af menneskerettighederne. Et centralt element i Global Compact er meddelelsen om fremskridt (COP), en årlig offentliggørelse, som deltagende virksomheder skal indsende oplysninger til. COP skitserer bestræbelserne på at gennemføre de ti principper og øge gennemsigtheden og ansvarligheden blandt interessenterne.

³⁶ Det fremgår af den [fælles hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030](#) af 19. marts 2025, at "Kommissionen i forbindelse med revisionen af SFDR [vil] sikre, at forholdet mellem forsvar og investeringsmålene i bæredygtighedsrammen præciseres, som det er påkrævet".

³⁷ [Sustainability-related disclosure in the financial services sector – Europa-Kommissionen](#).

³⁸ [EUT L 196 af 25.7.2022](#), s. 1, se s. 43.

- (32) Kapitel IV i OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder omhandler menneskerettigheder og opstiller seks principper. Det tredje princip pålægger virksomhederne at "finde metoder til at forebygge eller afbøde negativ indvirkning på menneskerettighederne, der er direkte forbundet med deres forretningsaktiviteter, produkter eller tjenesteydelser gennem en forretningsforbindelse, selv om de ikke bidrager til disse indvirkninger". Ved princip fem pålægges virksomhederne, at de "skal udføre due diligence på menneskerettighedsområdet i overensstemmelse med deres størrelse, operationernes art og kontekst og omfanget af risici for negativ indvirkning på menneskerettighederne"³⁹.
- (33) Kommissionen opfordrer operatørerne til at tage hensyn til de due diligence-krav og -foranstaltninger, der er indført til overholdelse af eksportkontrollovgivningen, jf. afsnit 2.1, som bidrag til opfyldelsen af målene i FN's Global Compact-princip 1 og 2, princip 3 og 6 i kapitel IV i OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og derefter PAI 10 og 11 i henhold til forordning (EU) 2022/1288.

3.2.1.2 PAI 14 – Kontroversielle våben

- (34) PAI-indikator 14⁴⁰ – "andel af investeringer i investeringsmodtagende virksomheder, der er involveret i fremstilling eller salg af kontroversielle våben" – omfatter kun offentliggørelse af eksponering for fire kategorier af kontroversielle våben: personelminer, klyngeammunition, kemiske våben og biologiske våben. Der er tale om våben, som er forbudt af et flertal af medlemsstater eller i henhold til folkeretten, der binder EU direkte, og som anses for at have en væsentlig negativ indvirkning.
- (35) Definitionen af kontroversielle våben, der er opført i SFDR, omfatter ikke atomvåben. Kun tre medlemsstater, Irland, Malta og Østrig, har indtil videre undertegnet traktaten om forbud mod kernevåben. Det er en separat traktat fra traktaten om ikke-spredning af kernevåben (TNP) fra 1968. Alle medlemsstater er parter i TNP. I henhold til TNP forpligter hver part sig til hverken direkte eller indirekte til nogen som helst modtager at overføre kernevåben eller andre nukleare sprænglegemer. TNP berører ikke de nukleare programmer i de stater, der var i besiddelse af kernevåben på tidspunktet for undertegnelsen i 1968.
- (36) Denne oplysningspligt vedrører følgende internationale konventioner:
- Udvikling og fremstilling af biologiske våben er forbudt i henhold til konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) våben og toksinvåben samt om disse våbens tilintetgørelse, der blev vedtaget i London den 10. april 1972, og som er blevet undertegnet og ratificeret af alle EU's medlemsstater⁴¹.
 - Udvikling og fremstilling af kemiske våben er forbudt i henhold til konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og

³⁹ OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder om ansvarlig virksomhedsadfærd.

⁴⁰ Bilag 1, tabel 1, Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288.

⁴¹ [Traktater om den humanitære folkeret – Konvention om forbud mod biologiske våben, 1972.](#)

sådanne våbens tilintetgørelse, der blev vedtaget i Paris den 13. januar 1993⁴², som er blevet undertegnet og ratificeret af alle EU-medlemsstater.

- Produktion af personelminer er forbudt i henhold til konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion, der blev vedtaget den 18. september 1997, og som er blevet undertegnet og ratificeret af et stort flertal af medlemsstaterne⁴³.
- Produktion af klyngeammunition er forbudt i henhold til konventionen om klyngeammunition af 30. maj 2008⁴⁴, som er blevet undertegnet og ratificeret af Østrig, Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Portugal, Slovenien, Slovakiet og Sverige.

3.2.2 EU-klassificeringssystemet

- (37) EU-klassificeringssystemet er et gennemsigthedsværktøj for privat finansiering, der fastlægger en klassificering af miljømæssigt bæredygtige aktiviteter med henblik på at fremme miljømæssigt bæredygtige investeringer.
- (38) I henhold til EU-klassificeringsforordningens artikel 3 skal økonomiske aktiviteter, for at de kan betragtes som "miljømæssigt bæredygtige", "væsentligt bidrage" til et af de seks miljømål og "ikke gøre væsentlig skade" på nogen af de øvrige miljømål. De skal også gennemføres i overensstemmelse med de minimumsgarantier, der er fastsat i artikel 18 i EU-klassificeringsforordningen, og de skal opfylde de tekniske screeningskriterier.
- (39) De minimumsgarantier, der er omhandlet i artikel 18 i EU-klassificeringsforordningen, har til formål at sikre, at enheder, der udøver økonomiske aktiviteter, der anses for at være "i overensstemmelse med klassificeringssystemet", opfylder visse sociale og ledelsesmæssige minimumsstandarde. I henhold til artikel 18, stk. 1, skal virksomheder, hvis økonomiske aktiviteter skal betragtes som værende i overensstemmelse med klassificeringssystemet, have gennemført due diligence- og afhjælpningsprocedurer for at sikre overensstemmelse med de standarder for ansvarlig forretningsskik, der er nævnt i OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder.
- (40) Kommissionen opfordrer operatørerne til at tage hensyn til de due diligence-krav og -foranstaltninger, der er indført for at overholde de nationale eksportkontrollovgivninger, der er beskrevet i afsnit 3.1, som bidrag til opfyldelsen af FN's vejledende princip 13, princip 3 og 6 i kapitel IV i OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder samt opfyldelse af minimumsgarantierne i henhold til artikel 18, stk. 1, i EU-klassificeringsforordningen.

⁴² [Traktater om den humanitære folkeret – Konvention om forbud mod kemiske våben, 1993 \(icrc.org\).](#)

⁴³ [Traktater om den humanitære folkeret – Konvention om forbud mod personelminer, 1997 \(icrc.org\).](#) Kommissionen bemærker, at Finland, Polen, Estland, Letland og Litauen for nylig har meddelt deres planer om at trække sig ud af denne traktat.

⁴⁴ [Traktater om den humanitære folkeret – Konvention om klyngeammunition, 2008 \(icrc.org\).](#)

- (41) I artikel 18, stk. 2, i EU-klassificeringsforordningen henvises der direkte til indikatorerne i SFDR for de vigtigste negative indvirkninger i forbindelse med bæredygtighedsfaktorer⁴⁵. Virksomhederne skal derfor sikre, at deres due diligence- og afhjælpningsprocedurer gør det muligt at kortlægge, forebygge, modvirke eller afhjælpe enhver faktisk eller potentiel eksponering for fremstilling eller salg af kontroversielle våben som defineret i den delegerede SFDR-forordning⁴⁶ (jf. 3.2.1.2).

3.2.2.1 Påberåbelse af overensstemmelse med EU-klassificeringssystemet i forsvarsrelaterede virksomheder

- (42) Kommissionen minder om, at de virksomheder, der er involveret i forsvarsrelaterede aktiviteter, ligesom enhver anden sektor, kan kræve overensstemmelse med klassificeringssystemet for støtteberettigede horisontale investeringer, der er specificeret i de delegerede retsakter om klassificeringssystemet. Dette omfatter f.eks. investeringer i at gøre deres bygninger og infrastruktur grønnere eller investeringer i ren transport i form af CapEx og/eller OpEx som omhandlet i afsnit 1.1.2.2 og 1.1.3.2, litra c), i bilag I til den delegerede retsakt om oplysningsforpligtelser. De kan også hævde tilpasning for alle andre aktiviteter, der er identificeret i de delegerede retsakter om klassificeringssystemet (dvs. aktiviteter inden for transport, dataløsninger, fremstilling osv.).
- (43) På samme måde foregriber det forhold, at forsvarsindustriens specifikke aktiviteter hidtil ikke har været omfattet af EU's klassificeringssystem, ikke forsvarsindustriens miljøpræstationer⁴⁷.
- (44) Hvor de delegerede retsakter om EU-klima- og EU-miljøklassificeringssystemet fastsætter specifikke tekniske screeningskriterier, som virksomhederne skal opfylde, hvis de ønsker at oplyse, at deres økonomiske aktiviteter er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, indeholder de øvrige dele af EU's ramme for bæredygtig finansiering forskellige måder at vurdere bæredygtighedsaspekterne af økonomiske aktiviteter og aktører på.
- (45) Den forenklende "Omnibuspakke" fra februar 2025⁴⁸ har til formål i væsentlig grad at mindske den administrative byrde for virksomheder, der indberetter om deres tilpasning til klassificeringssystemet. Der skal også foretages en omfattende revision af den delegerede retsakt om klassificeringssystemet som led i Kommissionens forenklingsforpligtelse.

3.2.3 MiFID II

- (46) Kravene i MiFID II om, at investeringsselskaber skal tage hensyn til kundernes bæredygtighedspræferencer og til bæredygtighedspræferencer i øvrigt, når de fastlægger målmarkeder, henviser direkte til SFDR og EU's klassificeringsforordning. Som følge heraf vil slutkunder med bæredygtighedspræferencer i henhold til MiFID II skulle rådgives om produkter, der som minimum i et vist omfang udgør investeringer i (eller

⁴⁵ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616(01)).

⁴⁶ Meddelelse fra Kommissionen om fortolkningen og gennemførelsen af visse retlige bestemmelser i EU-klassificeringsforordningen og sammenhængen med forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering [Publikationskontoret \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616(01)).

⁴⁷ Se punkt 12 i EUT C, C/2023/267, 20.10.2023.

⁴⁸ [2025/0045 \(COD\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:520250045(COD)).

eksponering for) aktiviteter i overensstemmelse med klassificeringssystemet eller bæredygtige investeringer i overensstemmelse med artikel 2, nr. 17), i SFDR, eller som tager hensyn til PAI'er.

- (47) På grund af den direkte henvisning til "bæredygtige investeringer" som defineret i SFDR og til "miljømæssigt bæredygtige investeringer" som defineret i klassificeringssystemet, indebærer MiFID II, at operatørerne skal tage hensyn til princippet om minimumsgarantier i henhold til EU-klassificeringsforordningen og princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" i henhold til SFDR, når de vurderer, om det produkt, de distribuerer, opfylder bæredygtighedspræferencerne. Sidstnævnte omfatter eksponering for PAI-indikatoren vedrørende kontroversielle våben som fastsat i SFDR (se 3.2.1.2).
- (48) For så vidt angår vurderingen af PAI'er i henhold til MiFID II, er der ingen bestemmelser, der foreskriver, at operatørerne skal tage hensyn til, at investeringerne i forsvarssektoren har negative indvirkninger alene af den grund, at de investeres i denne sektor, og at de derfor ikke bør tilbydes til kunder med bæredygtighedspræferencer.

3.2.4 Direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

- (49) I henhold til direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, der trådte i kraft den 25. juli 2024, skal store virksomheder, der har hovedsæde eller har betydelige indtægter i EU, identificere og håndtere de negative indvirkninger på menneskerettighederne og miljøet af deres foranstaltninger i EU og på tværs af deres globale værdikæder.
- (50) Forsvarsvirksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, er som enhver anden virksomhed underlagt direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed. De skal gennemføre due diligence i forbindelse med bæredygtighed med hensyn til deres egne aktiviteter, deres datterselskabers aktiviteter og deres forretningspartners aktiviteter, der vedrører produktionen af virksomhedens produkter eller leveringen af dens tjenesteydelser (forudgående led) eller distribution, transport og opbevaring af virksomhedens produkter (efterfølgende led). I henhold til artikel 3 i direktivet om virksomheders due diligence omfatter due diligence-forpligtelser i henhold til direktivet ikke aktiviteter, der udføres af virksomhedernes forretningspartnere i efterfølgende led, og som vedrører militære produkter og produkter med dobbelt anvendelse, når eksport heraf er godkendt af medlemsstaternes myndigheder: "'aktivitetskæde': de aktiviteter, som en virksomheds forretningspartnere i efterfølgende led har vedrørende distribution, transport og opbevaring af et produkt fra denne virksomhed, når forretningspartnerne udfører disse aktiviteter for virksomheden eller på vegne af virksomheden, og eksklusive distribution, transport og opbevaring af et produkt, der er underlagt eksportkontroller i henhold til forordning (EU) 2021/821 eller eksportkontroller vedrørende våben, ammunition eller krigsmateriel, når først der er givet tilladelse til eksport af produktet"⁴⁹.
- (51) "Omnibuspakke"-direktivforslagene fra februar 2025⁵⁰ har til formål at mindske den reguleringsmæssige byrde for virksomhederne, herunder ved at forenkle forpligtelserne for virksomheder omfattet af anvendelsesområdet til at identificere faktiske eller

⁴⁹ EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, artikel 3, litra g), nr. ii), <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>.

⁵⁰ [2025/0045 \(COD\)](#).

potentielle negative indvirkninger, der opstår hos deres indirekte forretningspartnere. Når en negativ indvirkning er identificeret, skal virksomhederne imidlertid forhindre dens forekomst eller bringe den til ophør efter en forebyggende eller korrigerende handlingsplan, hvis det er nødvendigt.⁵¹

- (52) Som et første skridt i gennemførelsen af denne Omnibuspakke trådte en ændring af direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed i kraft den 17. april, hvorved gennemførelsesfristen og den første anvendelsesdato blev udsat med et år til henholdsvis juli 2027 og juli 2028⁵².

3.2.5 Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering

- (53) Ved direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering indføres obligatoriske EU-standarder for bæredygtighedsrapportering, kendt som ESRS (European Sustainability Reporting Standards). Disse standarder kræver offentliggørelse af bæredygtighedsrelaterede oplysninger og begrænser ikke investeringer i nogen sektorer. To centrale bestemmelser fra det første sæt tværgående standarder, som i øjeblikket er i kraft, er særligt relevante for forsvarsindustrien:
- Generelle krav (ESRS 1, afsnit 105): Denne standard giver virksomheder mulighed for at standse videregivelse af klassificerede eller følsomme oplysninger, selv om de anses for væsentlige. Kommissionen præciserer, at der er større sandsynlighed for, at forsvarsindustrien end andre sektorer anvender den bestemmelse, der gør det muligt at udelade følsomme eller klassificerede oplysninger. Forsvarsindustrien kan f.eks. være nødt til at anvende denne bestemmelse i tilfælde af mængdeangivelser for råmaterialeforsyninger eller visse bæredygtighedsrelaterede finansielle oplysninger. Dette bør igen påvirke, hvordan forsikringsudbydere samarbejder med virksomheder i forsvarsindustrien om anvendelsen af denne bestemmelse.
 - Forbrugere og slutbrugere (ESRS S4): Denne standard præciserer, at forbrugeres eller slutbrugeres ulovlige brug eller misbrug af enhver art af en virksomheds produkter eller tjenester er uden for denne standards anvendelsesområde.
- (54) "Omnibuspakke"-forslaget fra februar 2025 om revision af CSRD og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed⁵³ reducerer omfanget af virksomheder, der forventes at overholde rapporteringskravene i henhold til CSRD, men det påvirker ikke de allerede eksisterende bestemmelser, der er fastsat ovenfor.
- (55) Kommissionen foreslog også at udsætte anvendelsen af CSRD med to år for den anden og tredje bølge af virksomheder, der er omfattet af lovgivningen. Dette forslag blev vedtaget af medlovgiverne og trådte i kraft den 17. april 2025.⁵⁴ Det skal være gennemført af medlemsstaterne senest den 31. december 2025.

⁵¹ [SWD\(2025\) 80](#) s. 18.

⁵² [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2025/794](#) af 14. april 2025 om ændring af direktiv (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence.

⁵³ [2025/0045 \(COD\)](#).

⁵⁴ [2025/0044 \(COD\)](#).

3.2.6 Benchmarkforordningen

- (56) Benchmarkforordningen har til formål at sikre gennemsigtighed, pålidelighed og begrundelse for benchmarks, der anvendes på EU's finansielle markeder. Et benchmark er et referencepunkt, der bruges til at måle resultatet eller værdien af en investering, en virksomhed eller et marked. Ved benchmarkforordningen blev der fastsat "benchmarks for klimaovergangen" og "Paristilpassede benchmarks" og indført bæredygtighedsrelaterede oplysninger for benchmarks.
- (57) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818⁵⁵ supplerer benchmarkforordningen, idet der heri fastsættes specifikke krav til mærkede klimarelaterede benchmarks. Forordningen har til formål at fremme udviklingen af klimarelaterede benchmarks af høj kvalitet og fastsætter regler om udelukkelser.
- (58) Kommissionen har i en særlig ændringsforordning i samme forsvarsomnibuspakke, C(2025) 3801, præciseret, at kun virksomheder, der er involveret i forbudte våben, skal tages i betragtning med henblik på anvendelse af udelukkelserne i henhold til artikel 12, stk. 1, litra a), i nævnte delegerede forordning. Ved forbudte våben forstås "personelminer, klyngeammunition, biologiske og kemiske våben, hvis anvendelse, besiddelse, udvikling, overførsel, fremstilling og oplagring er udtrykkeligt forbudt i henhold til de internationale våbenkonventioner, som flertallet af medlemsstaterne er parter i, jf. bilaget."

4 Omsætningstærskler

- (59) EU's ramme for bæredygtig finansiering foreskriver ingen udelukkelser med hensyn til finansiering af forsvarsrelaterede aktiviteter baseret på enten en procentdel af en given virksomheds omsætning inden for militære/forsvarsmæssige aktiviteter eller på en procentdel af fondens portefølje af investeringer i forsvarsrelaterede/militære aktiviteter. Kommissionen minder om, at EU's ramme for bæredygtig finansiering er neutral med hensyn til forsvarssektoren og identificerer kun "kontroversielle våben" som fastsat i SFDR og forklaret ovenfor.
- (60) Generelle udelukkelser af forsvarssektoren baseret på omsætning vil ikke være i overensstemmelse med en fremgangsmåde, hvor de enkelte tilfælde vurderes fra sag til sag for at afbøde risici i forbindelse med bæredygtighedshensyn. Dette anses også for at være uforeneligt med EU's strategiske behov og prioriteter, da anvendelsen af indtægtstærskler til at udelukke forsvarssektoren især vil straffe SMV'er, som på grund af specialiseringskrav og størrelsesbegrænsninger ofte ikke kan diversificere deres aktiviteter til civile markeder⁵⁶.
- (61) Kommissionen opfordrer operatørerne – herunder tilsynsmyndigheder og ESG-mærkeleverandører (såsom nationale miljømærker) – til at udforme deres politik for udelukkelse i overensstemmelse med den individuelle tilgang og med listen over kontroversielle våben som forklaret ovenfor.

⁵⁵ [EUT L 406 af 3.12.2020, s. 17.](#)

⁵⁶ [Undersøgelsesresultater: Adgang til egenkapitalfinansiering for europæiske SMV'er på forsvarsområdet – Europa-Kommissionen \(europa.eu\).](#)

5 Vurdering af forsvarssektorens bidrag til social bæredygtighed

- (62) EU's ramme for bæredygtig finansiering gør det muligt for finansielle markedsdeltagere at offentliggøre investeringer i økonomiske aktiviteter på grundlag af deres bidrag til bredere samfundsmæssige eller miljømæssige mål.
- (63) I afsnit 3 i strategien for den europæiske forsvarsindustri anerkender Kommissionen forsvarsindustrien som en afgørende bidragsyder til Unionens modstandsdygtighed og sikkerhed og dermed til fred og social bæredygtighed.
- (64) I SFDR defineres, hvad der forstås ved aktiviteter, der bidrager til miljømæssige eller sociale mål i artikel 2, nr. 17). Denne definition omfatter ikke en udtømmende liste over sektorer/økonomiske aktiviteter. I overensstemmelse med afsnit 3 i denne meddelelse kan finansielle markedsdeltagere på grundlag af en omhyggelig vurdering fra sag til sag konkludere, at økonomiske aktiviteter, der udføres af EU's forsvarsindustri for at beskytte fred og sikkerhed, bidrager til sociale mål, forudsat at de ikke i væsentlig grad skader andre bæredygtigheds mål, og at den virksomhed, der udfører aktiviteten, følger god forvaltningspraksis. Som for alle andre typer aktiviteter er der imidlertid ingen forudgående formodning om, at forsvarsaktiviteter vil bidrage til et socialt mål.
- (65) I lyset heraf opfordrer Kommissionen aktørerne til i deres vurdering af sektorer, der yder et positivt bidrag til social bæredygtighed, ikke at behandle forsvar som en sektor der som udgangspunkt ikke bidrager. Det samme princip bør gælde for operatører, der vurderer bæredygtighedspræferencerne og definerer målmarkeder i henhold til MiFID.